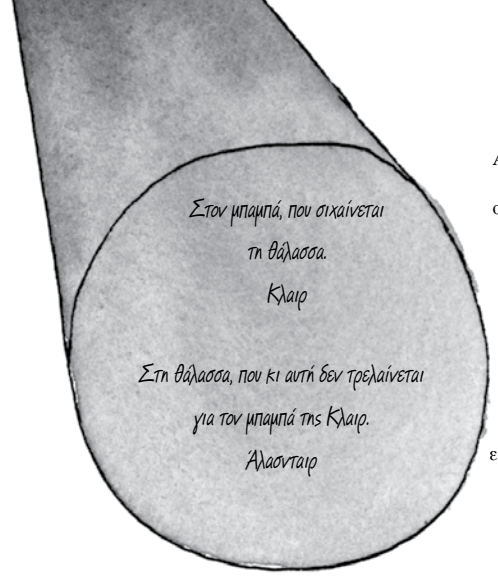

ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΥ ΜΠΟΝΜΠΟΝ
ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ
ΒΙΒΛΙΟ 4
ΑΛΑΣΝΤΑΙΡ ΜΠΕΚΕΤ-ΚΙΝΓΚ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΚΛΑΙΡ ΠΑΟΥΕΛ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

Αυτό το βιβλίο είναι έργο μυθοπλασίας. Τα ονόματα, οι χαρακτήρες, τα μέρη και τα συμβάντα είτε είναι προϊόντα της φαντασίας του συγγραφέα είτε, αν είναι αληθινά, χρησιμοποιούνται για λόγους μυθοπλασίας. Όλες οι δηλώσεις, οι δραστηριότητες, τα ακροβατικά, οι περιγραφές, οι πληροφορίες και κάθε άλλου είδους υλικό που περιλαμβάνεται σ' αυτό το βιβλίο υπάρχουν μόνο για λόγους διασκέδασης και δεν πρέπει να βασιστεί κανείς στην ακρίβειά τους ή να τα επαναλάβει, γιατί μπορεί αυτό να οδηγήσει σε κάποιον τραυματισμό.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής αδείας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Σύγχρονη λογοτεχνία για παιδιά και για νέους
Σειρά: Κολιμπρί
Άλασνταιρ Μπέκετ-Κινγκ, *Μοντγκόμερυ Μπονμπόν: Σαμποτάζ στη θάλασσα (βιβλίο 4)*
Alasdair Beckett-King, *Montgomery Bonbon: Sabotage at sea (Book 4)*
Εικονογράφηση: Κλαιρ Πάουελ
Μετάφραση: Άγγελος Αγγελίδης
Υπεύθυνη έκδοσης: Υβόνη Καρύδη
Επιμέλεια – Διορθώσεις: Αντωνία Κιλεσσοπούλου
Σελιδοποίηση: Αλέξιος Δ. Μάστορης
Προσαρμογή εξωφύλλου για την ελληνική έκδοση: Νίκη Αντωνακοπούλου
Copyright© για το κείμενο Alasdair Beckett-King, 2025
Copyright© για την εικονογράφηση Claire Powell, 2025
Copyright© για τη μετάφραση στην ελληνική γλώσσα Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), 2026
Published by arrangement with Walker Books Limited, London SE11 5HJ
Πρώτη έκδοση στην αγγλική γλώσσα από τη Walker Books Ltd 87 Vauxhall Walk, London SE11 5HJ, Μεγάλη Βρετανία, 2025
Πρώτη έκδοση στην ελληνική γλώσσα από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Οκτώβριος 2026
ΚΕΤ Κ520 ΚΕΠ 463/26 ISBN 978-618-07-1879-9

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665 – ΦΑΞ: 210.36.50.069
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΟΡΥΤΣΑΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ – ΠΕΡΙΟΧΗ Β΄ ΚΤΕΟ),
570 09 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15 – ΦΑΞ: 2310.70.63.55
www.patakis.gr • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΥ ΜΠΟΝΜΠΟΝ

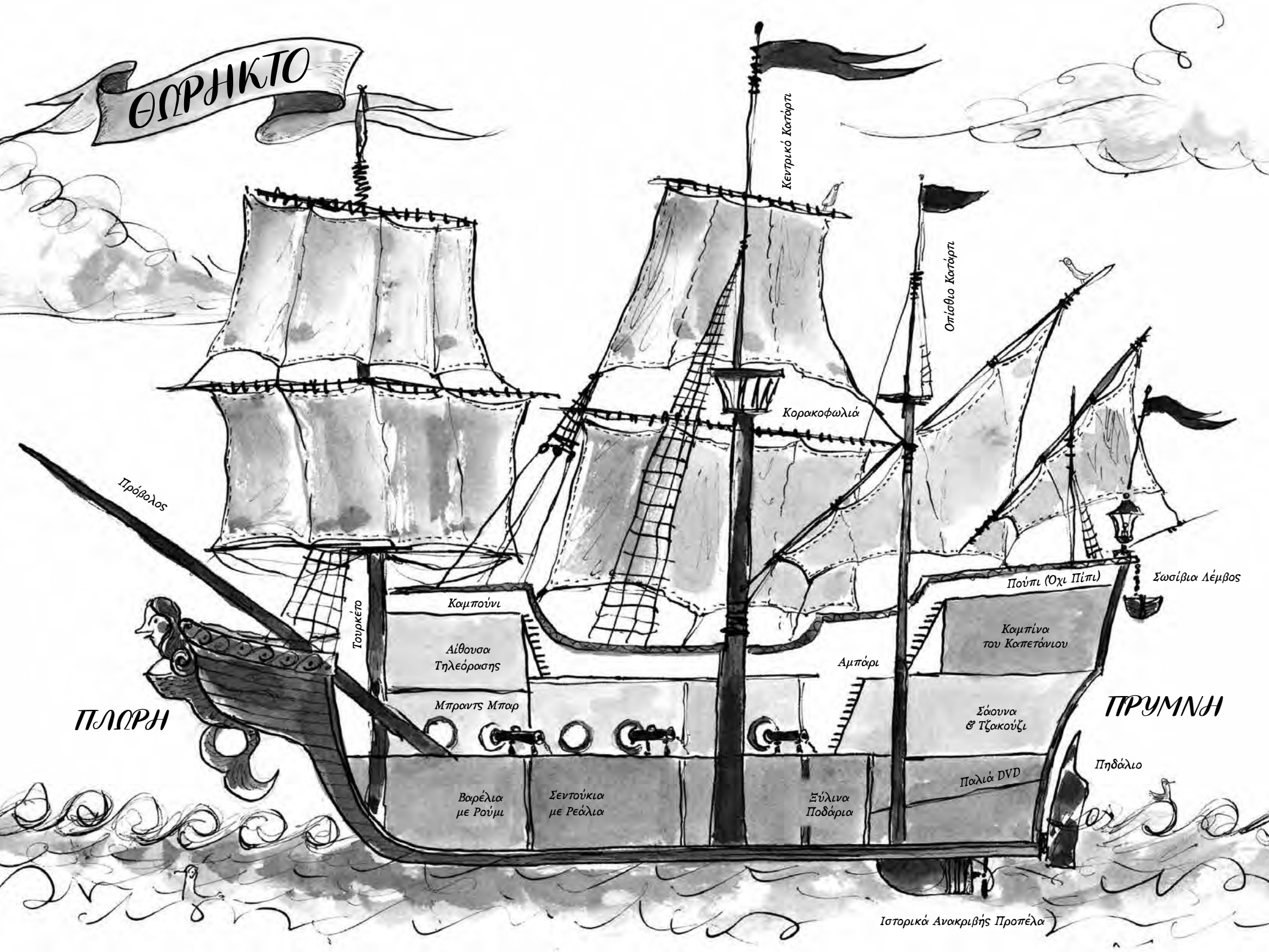
ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

ΒΙΒΛΙΟ 4

ΑΛΑΣΝΤΑΙΡ ΜΠΕΚΕΤ-ΚΙΝΓΚ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΚΛΑΙΡ ΠΑΟΥΕΛ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

ΘΩΡΗΚΤΟ
Κεντρικό Κατάρτι
Οπίσθιο Κατάρτι
Κορακοφωλιά
Πρόβολος
Τουρκέτο
Καμπούνι
Αίθουσα Τηλεόρασης
Μπραντς Μπαρ
Αμπάρι
Πούπι (Όχι Πίπι)
Σωσίβια Λέμβος
Καμπίνα του Καπετάνιου
Σάουνα & Τζακούζι
Πολιά DVD
Πηδάλιο
ΠΛΩΡΗ
ΠΡΥΜΝΗ
Βαρέλια με Ρούμι
Σεντούκια με Ρεάλια
Ξύλινα Ποδάρια
Ιστορικά Ανακριβής Προπέλα

ΠΑΠΠΟΥΣ ΜΠΑΝΚΣ
ΤΖΟΥΝΟ ΣΠΑΝΤΖ
ΜΠΟΝΝΙ ΜΟΝΤΤΚΟΜΕΡΥ
ΡΙΤΑ ΡΟΫΣ
ΛΙΖ (ΜΑΜΑ ΤΗΣ ΜΠΟΝΝΙ)
ΛΑΪΟΝΕΛ ΠΛΕΫΦΕΑΡ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΡΙΑ ΣΑΝΤΣ
ΝΤΑΝΑ ΧΟΡΝΒΙΛ
ΔΟΚΤΩΡ ΣΑΝΚΛΥ
ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΑΛΑΝΚΟΥΡΤ
ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ ΣΑΪΜΟΝ

Κεφάλαιο Ένα

Η Νύχτα της Φωτιάς του Γκριμ

Η μοίρα του καπετάνιου Νικόδημου Γκριμ δεν ήταν και κανένα μυστήριο.

Ο καπετάν Γκριμ πέθανε το 1702 όταν το διαβόητο πλοίο του, το *Θωρηκτό*, εξερράγη στο λιμάνι του Ουιντλμάουθ. Πλήρωσε τη συνήθεια που είχε σ' όλη του τη ζωή να μασουλάει πυρόλιθους. Είχαν περάσει μόλις σαράντα λεπτά απ' την ώρα που ξεκίνησε το τελευταίο του μπάρκο, όταν έβαλε φωτιά στην ίδια του την πυριτιδαποθήκη, καταδικάζοντας τη μοίρα ολόκληρου του πληρώματος του *Θωρηκτού*. Λένε πως η έκρηξη ήταν τόσο δυνατή, που οι ντόπιοι στην ταβέρνα του λιμανιού παραλίγο να πειστούν να κοιτάξουν απ' το παράθυρο.

Η πύρινη σφαίρα που ξεπήδησε λέγεται πως είχε ύψος τριάντα μέτρα και ο πρόβολος (δηλαδή το μυτερό ξύλινο μπροστινό δοκάρι του πλοίου) εκτοξεύτηκε σαν κανόνι. Πέταξε για δεκαπέντε μίλια και προσγειώθηκε στο δάσος Ροφλ. Παρέμεινε εκεί, προειδοποιώντας τα υπόλοιπα δέντρα για τους κινδύνους της θάλασσας.

Στα χρόνια που ακολούθησαν, το λιμάνι Ουιντλμάουθ άλλαξε όνομα –αφού κάποιος είπε επιτέλους φωναχτά το όνομά του–, αλλά ο καπετάν Γκριμ δεν ξεχάστηκε. Κάθε χρόνο, οι κάτοικοι της όμορφης πόλης του Ουίντλινγκτον (και του γειτονικού, αλλά πολύ λιγότερο όμορφου Παραθαλάσσιου Ουίντλινγκ) αποτίουν φόρο τιμής στον τρομερό χαμό του καπετάνιου γιορτάζοντας τη Νύχτα της Φωτιάς του Γκριμ. Μαζεύονται στο Ιστορικό Μουράγιο του Ουίντλινγκτον και ανάβουν φωτιές απολαμβάνοντας ζωντανή μουσική και ας-ελπίσουμε-όχι-ζωντανά χοτ ντογκ.

«Αυτό θα ήθελε κι ο γερο-Γκριμ» έλεγαν οι ντόπιοι αναμεταξύ τους· και είχαν απόλυτο… άδικο.

Όλοι συμφωνούσαν ότι η *φετινή* Νύχτα της Φωτιάς του Γκριμ θα ήταν το κάτι άλλο. Για την Μπόννι Μοντγκόμερυ θα ήταν αξέχαστη. Στο κάτω κάτω, η μαμά της ήταν υπεύθυνη για τα πυροτεχνήματα.

Ο νωθρός ήλιος βρισκόταν χαμηλά, ανυπομονώντας να βραδιάσει και να σχολάσει. Η Μπόννι προχωρούσε

με σβελτάδα μέσα στα πλήθη του λιμανιού. Την ακολουθούσε ο παππούς Μπανκς, ο οποίος προσπαθούσε να καταβροχθίσει ένα τεράστιο μαλλί της γριάς χωρίς να κάνει χάλια το κομψό σακάκι του και τη βίντατζ κάμερα που κρεμόταν απ' τον λαιμό του.

Γύρω απ' το μουράγιο (που της θύμιζε τη λέξη *κουράγιο*) υψώνονταν παμπάλαια κτίρια από κίτρινο και ροζ ψαμμίτη. Η Μπόννι προσπέρασε την ταβέρνα, τη φυλακή και το λιμεναρχείο όπου η λιμενάρχης Σάντυ Καρίνα πουλούσε όλα τα απαραίτητα για ένα μακρινό θαλάσσιο ταξίδι: μαγνητάκια ψυγείου, αστεία καπέλα και καρτποστάλ που ο παππούς Μπανκς δεν άφηνε την Μπόννι να κοιτάξει από κοντά.

Σφίγγοντας το κίτρινο σακίδιό της, η Μπόννι ελισσόταν γύρω από σκουριασμένες άγκυρες, αρχαία κανόνια και αυτές τις επεξηγηματικές πινακίδες που ήταν τοποθετημένες για να εξηγούν στους επισκέπτες ότι η χρυσή εποχή των ιστιοφόρων περιλάμβανε πολύ λιγότερο χρυσάφι και πολύ περισσότερες απαγωγές απ' όσες θα ήλπιζε κανείς. Κατέβηκε χοροπηδώντας κάτι πέτρινα σκαλοπάτια και έφτασε στην ξεβαμμένη απ' τον ήλιο προκυμαία, η οποία οδηγούσε στα τρεμουλιαστά φώτα της προβλήτας του Ουίντλινγκτον. Απόψε όμως η Μπόννι δεν είχε στο μυαλό της ούτε να κάνει γύρους στο καρουζέλ ούτε να τσουλήσει στις τσουλήθρες.

«Από δω!» φώναξε η Μπόννι προς τα πίσω.

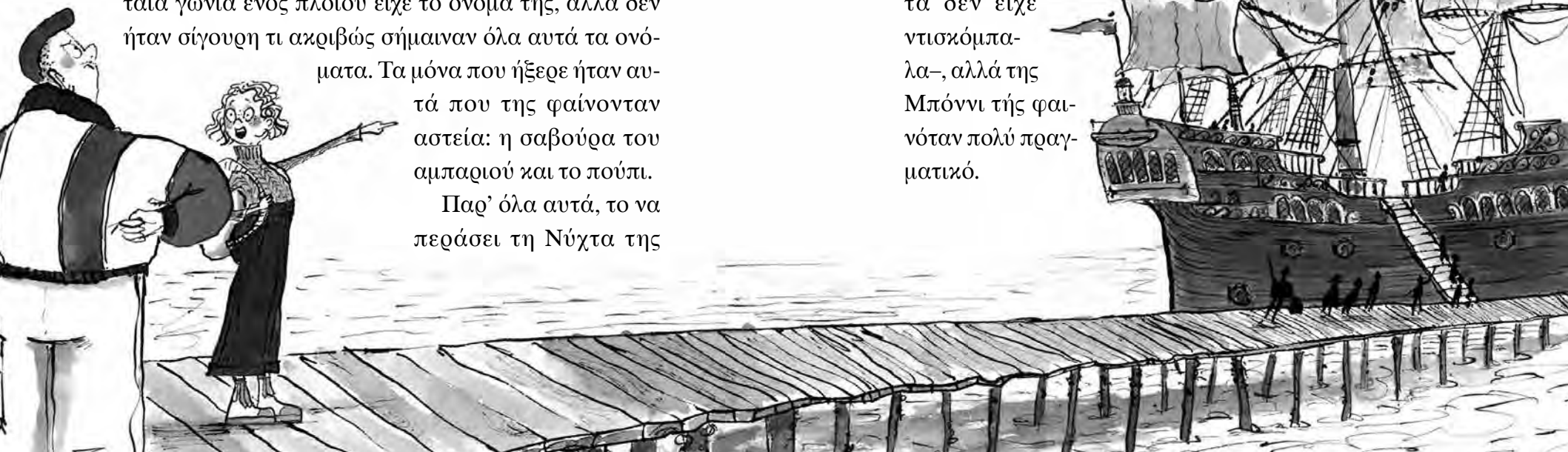
«Έρχομαι» απάντησε ο παππούς Μπανκς, ακριβώς την ώρα που ένας γλάρος το έσκαγε αρπάζοντας το μαλλί της γριάς που κρατούσε. «Που να σε πάρει, μικρέ διάολε!»

Η Μπόννι σχεδόν δεν μπορούσε να το πιστέψει. Θα επιβιβαζόταν σ' ένα *ΑΛΗΘΙΝΟ* πειρατικό πλοίο. Εκεί ακριβώς, μπροστά της, καθώς το ηλιοβασίλεμα χάριζε μια μπρούτζινη απόχρωση στα νερά της Βόρειας Θάλασσας, βρισκόταν το *Θωρηκτό*.

Η ογκώδης μαύρη σιλουέτα του πλοίου αχνοφαινόταν στο μισοσκόταδο. Ήταν καλυμμένο από φύκια και πεταλίδες σ' όλο του το μήκος, από το πρωραίο μέχρι τα πέντε περίτεχνα διακοσμημένα παράθυρα που υπήρχαν στο πίσω μέρος του. Το σκάφος ήταν μεγαλύτερο απ' όσο περίμενε η Μπόννι και η αρματωσιά του πλοίου έτριζε καθώς η παλίρροια το ταρακουνούσε απαλά. Η Μπόννι ήξερε ότι μέχρι και η τελευταία γωνιά ενός πλοίου είχε το όνομά της, αλλά δεν ήταν σίγουρη τι ακριβώς σήμαιναν όλα αυτά τα ονόματα. Τα μόνα που ήξερε ήταν αυτά που της φαίνονταν αστεία: η σαβούρα του αμπαριού και το πούπι.

Παρ' όλα αυτά, το να περάσει τη Νύχτα της Φωτιάς του Γκριμ στο κατάστρωμα του *Θωρηκτού* ήταν κάτι που η Μπόννι ονειρευόταν σε όλη της τη ζωή… από τότε που άκουσε για το πλοίο, πριν από λίγες μέρες.

Φυσικά, το πλοίο το οποίο η Μπόννι κοιτούσε με κομμένη την ανάσα δεν ήταν το *αληθινό Θωρηκτό*. Αυτό θα ήταν αδύνατον. Το αυθεντικό πλοίο βρισκόταν στον βυθό του λιμανιού διαλυμένο σε περισσότερα κομματάκια κι από οικογενειακό κουβά με τηγανητά κοτόπουλα. Το καμάρι του Ιστορικού Μουράγιου του Ουίντλινγκτον ήταν μια ανακατασκευή του βυθισμένου πλοίου του Νικόδημου Γκριμ. Μπορεί να μην ήταν ακριβές αντίγραφο –το αυθεντικό πλοίο πιθανότατα δεν είχε ντισκόμπαλα–, αλλά της Μπόννι τής φαινόταν πολύ πραγματικό.

«Αχόι, θαλασσόλυκοί μου!» ακούστηκε μια γνώριμη, καθωσπρέπει φωνή απ' το κατάστρωμα. «Γιο χο χο, κι ένα μπουκάλι ρούμι, και τα λοιπά!»

Ήταν η φίλη της Μπόννι, η Ντάνα Χόρνβιλ. Η Ντάνα έγειρε πάνω στην κουπαστή μ' ένα πειρατικό μονοκιάλι στο χέρι. Με το άλλο της χέρι έκανε με κάθε σοβαρότητα έναν χαιρετισμό που έμοιαζε πολύ ναυτικός. Η Μπόννι ανταπέδωσε τον χαιρετισμό και γέλασαν κι οι δυο σαν χαζές. Η Ντάνα ήταν πολύ χρήσιμη φίλη. Όχι επειδή είχε την τάση να ντύνεται σαν βρικόλακας στην ακροθαλασσιά, αλλά επειδή ήξερε τόσα πράγματα για τα… για τα πάντα, εδώ που τα λέμε.

Ήξερε πολλά από ιστορία – ή τουλάχιστον για ανθρώπους που είχαν πεθάνει.

Είχε ένα κεφάλι γεμάτο άγνωστα στοιχεία και ήταν πολύ καλή στο να μιλά με επισήμους. Δηλαδή ακριβώς αυτό που ήταν η Μπόννι απόψε: μια διασημότητα. Η Μπόννι κι ο παππούς της ήταν επίτιμοι καλεσμένοι στο *Θωρηκτό*. Ήταν για πρώτη

φορά μεγάλοι και τρανοί, και η Μπόννι είχε σκοπό να το απολαύσει.

Μια σανιδόσκαλα ανέβαινε απ' την προκυμαία ως το πλοίο κι από πάνω της κρέμονταν παλιά σκοινιά γεμάτα πίσσα. Η Μπόννι σκαρφάλωσε δειλά προς το πολύβουο κατάστρωμα, με τα πόδια της να χτυπούν ρυθμικά πάνω στο ξύλο. Ο παππούς Μπανκς την ακολούθησε.

«Ξέρεις, είναι πιο σταθερό απ' όσο φαίνετ – *ουπς!*» είπε, βρίσκοντας ισορροπία με το μπαστούνι του και γλιτώνοντας στο παρατσάκ μια βουτιά στο λιμάνι.

Η Μπόννι έφτασε στην κορυφή της σανιδόσκαλας και έπεσε *–σμακ!–* πάνω σε μια κόκκινη ρεντιγκότα.

Όταν συνήλθε από τη σύγκρουση, σήκωσε το βλέμμα της και βρέθηκε να κοιτάζει ένα πρόσωπο που εύκολα θα μπορούσε να ανήκει στον ίδιο τον Νικόδημο Γκριμ. Είχε γερακίσια μάτια και ένα απ' αυτά τα στριφτά μουστάκια με γενειάδα που ήταν λες και απλώνονται σε τρεις εξίσου μυτερές κατευθύνσεις.

Η Μπόννι τρέκλισε προς τα πίσω. Έπεσε πάνω στον παππού Μπανκς στην κορυφή της σανιδόσκαλας και τον έσφιξε γερά για να μην τον ρίξει στο πλάι.

«Η δεσποινίς Μοντγκόμερυ κι ο κύριος Μπανκς;» είπε ο άντρας με τη γενειάδα και τη ρεντιγκότα. Μύριζε μούχλα, με μια λεπτή αίσθηση κανέλας – σαν παλιό βαρέλι με μπαχαρικά μετά από ένα μακρύ πέρασμα στον ωκεανό.

«Καπετάνιος Ρότζερ Βαλανκούρτ, στην υπηρεσία σας» είπε.

Η φωνή του καπετάν Βαλανκούρτ ήταν σκοτεινή και παχύρρευστη, σαν τις σοκολάτες με το σκληρό περίβλημα και το μαλακό εσωτερικό που άρεσαν στη μαμά της Μπόννι.

Με μια σβέλτη κίνηση έβγαλε το καπέλο με το μεγάλο γείσο που φορούσε και έκανε βαθιά υπόκλιση. Η Μπόννι κατάλαβε πως ο παππούς Μπανκς ξαφνιάστηκε όσο κι η

ίδια. Κανείς ποτέ δεν είχε ξαναβρεθεί *στην υπηρεσία τους*. Έτσι ήταν η ζωή κάποιου που ήταν μεγάλος και τρανός;

«Εμ… ευχαριστούμε… μεγαλειότατε» κατάφερε να αρθρώσει ο παππούς Μπανκς, αγγίζοντας αμήχανα το επίπεδο καπέλο του.

«Καλώς ήρθατε στο πλοίο» είπε ο καπετάν Βαλανκούρτ, στρέφοντας αμέσως την προσοχή του σε άλλους δύο σπουδαίους επισκέπτες που ανέβαιναν τη σανιδόσκαλα πίσω τους. Με ένα απαξιωτικό νεύμα έστειλε την Μπόννι και τον παππού Μπανκς μες στο πλοίο και ξανάβαλε το καπέλο του στο κεφάλι του.

«Μπόννι!» είπε η Ντάνα, που στριμώχτηκε για να περάσει μέσα απ' το πλήθος και να την πάρει αγκαλιά. «Έχεις δει τη μαμά σου;»

Η Μπόννι έριξε μια ματιά πίσω απ' την Ντάνα, περιμένοντας να δει τα κατσαρά μαλλιά της Λιζ Μοντγκόμερυ να χοροπηδούν κάπου μες στο πλοίο. Δεν ήταν εύκολο να κρυφτεί η Λιζ, και το τραγούδι της συνήθως ακουγόταν όπου κι αν βρισκόσουν στο Ουίντλινγκτον. Η Λιζ όμως δε φαινόταν πουθενά στο κατάστρωμα.

«Μάλλον θα είναι απασχολημένη με τις ετοιμασίες για τα πυροτεχνήματα» είπε ο παππούς Μπανκς.

«Την τελευταία φορά που την είδα, έτρεχε γύρω γύρω σαν ακέφαλο…» πήγε να πει η Ντάνα, αλλά μετά

μάλλον παρατήρησε το βλέμμα στο πρόσωπο της Μπόννι.

«…σαν απολύτως υγιές κοτόπουλο» ολοκλήρωσε την πρότασή της. «Νομίζω πως απλώς βεβαιώνεται ότι όλα είναι έτοιμα και στην εντέλεια».

Η Μπόννι ήλπιζε η Ντάνα να έχει δίκιο. Η μαμά της είχε πειστεί να ετοιμάσει το σόου με τα πυροτεχνήματα γιατί δούλευε στην πτέρυγα φυσικής του Αθλητικού Πανεπιστημίου και Καταφυγίου Ημίαιμων Ζώων του Ουίντλινγκτον. Αυτό σήμαινε πως είχε συνηθίσει να δουλεύει με δυνατούς κρότους, ασταθείς χημικές ουσίες και πραγματικά αλλόκοτες μυρωδιές.

Η επιτροπή που οργάνωνε τη Νύχτα της Φωτιάς του Γκριμ ήθελε ένα τεράστιο, φανταχτερό σόου με πυροτεχνήματα. Τα πυροτεχνήματα θα εκτοξεύονταν από το *Θωρηκτό* στη μέση του λιμανιού και το θέαμα θα ήταν μαγευτικό.

Η Μπόννι είχε αρχίσει να σκέφτεται πως το όλο πλάνο ακουγόταν… *ξέρετε*… λιγουλάκι επικίνδυνο;

Δεν καθησύχασε καθόλου που εντόπισε την αστυνομική επιθεωρήτρια Πρασάντι Σαντς να στέκεται ακουμπισμένη στο κεντρικό κατάρτι του *Θωρηκτού* φορώντας μια κορδέλα που έγραφε «ΣΦΑΛΕΙΑ & ΥΓΕΙΑ». Φαίνεται πως αυτό που είχε η επιθεωρήτρια στο μυαλό της ως ασφάλεια κι υγεία περιλάμβανε το να κρατά από ένα χοτ ντογκ σε κάθε χέρι και να λέει

με αυστηρό τόνο «Ασφάλεια κι υγεία» σε όποιον περνούσε μπροστά της.

«Ασφάλεια κι υγεία» επανέλαβε η επιθεωρήτρια Σαντς, σκουπίζοντας λίγη μουστάρδα από τη μύτη της.

Η Μπόννι είχε ενθουσιαστεί τρομερά που επρόκειτο να σαλπάρει. Αλλά, καθώς ο ήλιος έπεφτε και το καράβι αναχωρούσε απ' το λιμάνι, ένιωσε το στομάχι της να στριφογυρνά. Δεν ήταν σύμπτωμα ναυτίας. Ήταν κάτι εντελώς διαφορετικό. Ήταν ένα *κακό προαίσθημα*.

Η Μπόννι είχε τον νου της μήπως βρει τη μαμά της, αλλά, αντιθέτως, είδε μέλη του πληρώματος να ανταλλάσσουν ανήσυχες ματιές. Επιβάτες ψιθύριζαν πίσω απ' την πλάτη του καπετάνιου καθώς αυτός τριγυρνούσε στο κατάστρωμα μ' ένα ψεύτικο χαμόγελο. Ακόμη κι ο γλάρος που το είχε σκάσει γραπώνοντας το μαλλί της γριάς που έτρωγε ο παππούς Μπανκς φαινόταν νευρικός, έχοντας κουρνιάσει πάνω απ' τα κεφάλια τους με μια γενειάδα από μαλλί της γριάς που την ταρακουνούσε ο άνεμος.

Κάτι *πήγαινε στραβά* στο *Θωρηκτό*.

Η Μπόννι έπαιρνε τα προαισθήματά της πολύ, πολύ σοβαρά. Εντάξει, μπορεί να ήταν ένα συνηθισμένο κορίτσι. Απολάμβανε τα συνηθισμένα πράγματα, όπως το να ξεφλουδίζει κόλλα από τα δάχτυλά της και να μαθαίνει πως το μάθημα της γυμναστικής είχε ακυρωθεί. Αλλά πρέπει να ξέρετε πως η Μπόννι Μοντγκόμερυ ήταν επίσης –στα κρυφά– ο καλύτερος ντετέκτιβ του κόσμου.

Η Μπόννι τούς μυριζόταν τους εγκληματίες. Και τους μυριζόταν με μια μύτη που συνήθως συνοδευόταν απ' το μουστάκι του φημισμένου ξένου ιδιωτικού ντετέκτιβ Μοντγκόμερυ Μπονμπόν.

Ο μεσιέ Μπονμπόν έκρυβε πολλές λυμένες υποθέσεις κάτω απ' το φθαρμένο παλιό παλτό του. Ο Μπονμπόν ήταν αυτός που ανακάλυψε πως η ομάδα σκυταλοδρομίας του Ουίντλινγκτον λαδωνόταν. Ο Μπονμπόν ήταν αυτός που έπιασε έναν τοπικό γαλακτοπαραγωγό να ξαφρίζει γάλα. Και ο Μπονμπόν ήταν αυτός που έλυσε τον γρίφο του σωσία του Ντοντέρινχαμ, ο οποίος αποδείχτηκε πως ήταν ένας άνθρωπος με δύο διαφορετικά καπέλα.

Τα προαισθήματα της Μπόννι δεν έκαναν σχεδόν ποτέ λάθος. Κι εκείνη τη στιγμή χαιρόταν πολύ που είχε μαζί της το μουστάκι, το παλτό και τον μπερέ του Μοντγκόμερυ Μπονμπόν, χωμένα μες στο κίτρινο σακίδιό της. Ένας δυσοίωνος άνεμος φύσηξε, προκαλώντας στην Μπόννι ανατριχίλα. Ένιωθε σίγουρη πως κάτι φρικτό επρόκειτο να συμβεί.

Κι όλα αυτά προτού κανείς προλάβει να προφέρει καν τη λέξη *ΣΑΜΠΟΤΑΖ*.

Το *Στα μαχαίρια* συναντά τον Πουαρό – αλλά για παιδιά!

BBC Radio 4

Η ΜΠΟΝΝΙ ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΟΣ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ο Μοντγκόμερυ Μπονμπόν και ο παππούς Μπανκς είναι επίτιμοι καλεσμένοι στο *Θωρηκτό*, το πειρατικό πλοίο που θα φιλοξενήσει ένα σόου με πυροτεχνήματα στο λιμάνι του Ουίντλινγκτον. Αλλά μετά τη δύση του ηλίου, ένα σαμποτάζ ανατρέπει τα πάντα! Μια πυκνή ομίχλη απλώνεται και ο καπετάνιος βρίσκεται με κάτι παράξενα σημάδια — και νεκρός.

Της Μπόννι αρχίζει κάτι να της βρομάει —και δεν είναι τα ψάρια— όταν το πτώμα του καπετάνιου εξαφανίζεται. Άραγε θα καταφέρει να εντοπίσει τον σωστό ύποπτο;

Οι άλλες υποθέσεις του Μπονμπόν

ISBN 978-618-07-1879-9

Βοηθ. κωδ. μηχ/σης **15879**

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ
www.patakis.gr